

sig derfor ogsaa, naar det bliver stærkt nok dertil, at komme med Forslag om at komme bort fra Fæstningen; men indtil da maa Venstre særlig modsætte sig enhver yderligere Udvikling og Forøgelse af den". Fuldkommen rigtigt, et udmærket Raad, som skal blive fulgt af os, ligesom det blev fulgt den Gang. Han siger videre: "Venstre kan, om det føler sig stærkt nok dertil — og dette maa navnlig Valgene afgøre — optage en Forhandling med Landstinget om at komme bort fra Fæstningen og altsaa ogsaa fra de hidtil givne løbende Bevillinger til dens Vedligehold og Belægning m. m.; men føler det sig ikke stærkt nok dertil, og dertil skal ingen ringe Styrke baade i Tal og i indre Kraft og Sammenhold, saa maa det i alt Fald staa fast paa at modsætte sig dens yderligere Udvikling og Forøgelse". Et udmærket Raad, som skal blive fulgt, blot med den Forandring, at det ærede Medlem har lagt et alt for stærkt Eftertryk paa Ordene „en Forhandling med Landstinget“ i den Sag. Vi, for vort Vedkommende, haabe, at det Tidspunkt maa komme, hvor Folketinget kan blive saa stærkt, at det ikke behøver at bøje sig for Landstingets Villie i den Henseende. Men det ærede Medlem ser altsaa, hvilke Krav han den Gang stillede til sig selv og sine Meningsfæller. Jeg havde den Fornøjelse den Gang at være det ærede Medlems Meningsfælle, og vi fulgte de Raad. Det var Venstrereformpartiets Raad til sine egne Medlemmer, rettet mod de Moderate, thi de Moderate fremsatte netop den samme Tale som det ærede Medlem i Dag. De Moderate kom til det ærede Medlem fra Ringkøbing og sagde: Hvorfor omstyrter du ikke Forliget med det samme, hvorfor stiller du ikke Forslag om at nedsætte Militærudgifterne, hvorfor gør du ikke Dit og ikke Dat? og det ærede Medlem svarede med sin gode Lære: Jeg venter, indtil jeg har faaet Styrke dertil, fordi jeg ikke agter at give mine Modstandere den Glæde at lide det Nederlag, som det er at paabegynde en Sag, før man har Styrke dertil. Jeg havde nogle Aar efter den Fornøjelse at stille mig paa Venstrereformpartiets Program, paa denne Lærebog, og det var en god Lærebog. Jeg stillede mig nede paa Møen, og der hørte jeg det ærede Medlem fra Æbeltofts (N. Neergaard) nære Meningsfælle, Frede Bojsen, udvikle nøjagtigt det, det ærede Medlem nu sagde; han angreb Venstrereformpartiet, fordi det ikke gik til Værks saaledes, som han ønskede det, for at han derigennem skulde

opnaa en Triumf. Men jeg svarede ham, belært af det ærede Medlem med disse gode Grunde om, hvorledes man skulde gaa frem. Og jeg kan sige det ærede Medlem, at i den Del af hans Fortid var han en god Fører for Partiet, da var han en god Mand at følge, da steg Partiet frem til Styrke og Anseelse, og de Moderate bleve nede. Naar det ærede Medlem nu blandt de mange springende Momenter i sin Politik ogsaa har dette, at han springer fra sin egen Lærebog her over i de Moderates Lære, vil jeg ikke følge ham. Jeg tror nemlig, han den Gang var den Mand, der var værd at følge, medens han sandelig ikke er det nu.

Denne Debat kan derfor ikke siges at have givet mig andet end Grund til at udtrykke den allerstørste Tilfredshed med den Holdning, dette Ting indtager. Der ligger deri en Anerkendelse af saa høj Rang, at jeg aldeles ikke havde kunnet vente den. Vi have forleden hørt det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) ovre i Aarhus, tror jeg det var, forkynde, at den nuværende Regering ingen Magt havde, men at det var ham og hans Meningsfæller, der havde den større Magt, og de havde derfor ogsaa Ansvaret. Det er rigtigt, thi de have jo Flertallet sammen med Højre her i denne Sal, de have Magt til at stemme denne Sag ned. De kunne forkaste disse Ændringsforslag; her er der jo saglig Enighed mellem dem og Højre, de ville derfor kunne forkaste disse Ændringsforslag, naar som helst de ønske det; de have jo Magten dertil. Jeg kan da ikke andet end anerkende, at de alligevel afstaa fra at bruge denne Magt, jeg tror nemlig, at de derigennem erkende, at deri Regeringens Standpunkt er en Magt, som den formelle Talmagt maa bøje sig for; thi det, som de erkende herigennem ved at stemme for Forandringen af deres Budget, er dette, at de aldeles ikke overfor Vælgerne tør hævde, at det, de foreslog, var det rigtige, og at det, der nu foreslaas, er forkert. Nej! de ere nødte til at anerkende, at i dette Budget er der en Magt, som gør, at hele dette Ting, samler sig om det.

Ordføreren (*Sigurd Berg*): Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) udtalte før, da han havde Ordet, at Lovene kunne ændres. Det var straks en anden Betragtning end den, det ærede Medlem var inde paa, da han først havde Ordet og sagde, at det betød ikke noget videre, at Lovene ved-